

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.II.20.080/2026/5.

A tanács tagjai: dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna a tanács elnöke

dr. Osztovits András előadó bíró

dr. Darákné Dr. Nagy Szilvia bíró

dr. Hajdu Edit bíró

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A kérelmezők: kérelmező1 (cím1, th.: cím2)

A kérelmező képviselője:

Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda (cím3, ügyintéző: dr. Mester Csaba ügyvéd)

A kérelmezett: kérelmezett (cím4)

A kérelmezett képviselője:

Karkosák Ügyvédi Iroda (cím5, ügyintéző: dr. Karkosák Balázs)

A per tárgya: megelőző távoltartás elrendelése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

kérelmezett

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 55.Pkf.635.878/2025/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 9.Pk.400.329/2025/8-I.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartja.

Kötelezi a kérelmezettet, hogy fizessen meg a kérelmezőnek 15 napon belül 360.000 (háromszázhatvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kérelmező és a kérelmezett (továbbiakban: felek) 2010-2014. év között majd 2015 októberétől 2016. májusáig élettársak voltak. 2016-ban közös gyermekük született. A felek az életközösség megszűnése óta külön élnek.

[2] A felek közös kiskorú gyermeke 2025. 08.02. napján a b.-i repülőtéren elmesélte a kérelmezőnek, hogy a kérelmezett-tel töltött időszakban amikor lehajolt valamiért, a kérelmezett mögé állva megfogta a csípőjét, előre-hátra tolta mintegy szexuális aktust imitálva. A gyermek a kérelmezőnek azt is elmesélte, hogy a kérelmezett az egyik este az ágyban filmnézés közben a nyakánál benyúlt a pólója alá és simogatta, mire a gyermek azt mondta, hogy „ne simizd a cicim”.

[3] A gyermek a történeteket a pszichológusnak is elmesélte, majd a felek között a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 9.P.100.671/2022. számon folyamatban lévő ügyben, a 2025.10.03. napján megtartott tárgyaláson a meghallgatása során is elmondta az eljáró bírónak. A kiskorú gyermek által elmondottakat két szakvélemény is alátámasztotta.

A kérelem és az ellenkérelem

[4] A kérelmező a kiskorú gyermek tekintetében a megelőző távoltartás elrendelését kérte a kérelmezett-tel szemben. A kérelmét a fentebb részletezett eseményekre alapozta. Személyes meghallgatása során a kérelmét kiegészítette, valamint az addig előadott tények mellett elmondta, hogy 2025. év szeptemberében is történt egy olyan eset, melyet a közös kiskorú gyermek mondott el és amely szerint az apai kapcsolattartás alkalmával a gyermek a hátán feküdt és a kérelmezett a gyermekhez térdelve a gyermek hátsója alá nyúlt. Egy másik alkalommal a kérelmezett a gyermekről illetlen fényképet készített, amelynek a törlését a gyermek azonnal kérte.

[5] A kérelmezett a kérelem elutasítását kérte. Előadta, hogy a kérelmező által előadottak nem a valóságot tükrözik, a gyermekkel játszott és a gyermek fenekére rá szokott paskolni. A gyermek cicijének érintése véletlen volt, azonnal elnézést is kért. A fotó kapcsán előadta, hogy az mindenféle szexuális célzat nélkül készült.

Az első- és másodfokú végzés

[6] Az elsőfokú bíróság végzésével elrendelte, hogy a kérelmezett a kézbesítéstől számított 60 napra köteles távoltartani magát a felek közös kiskorú gyermekétől és a gyermek jelenlegi lakóhelyéül szolgáló, valamint a tartózkodási helyéül szolgáló ingatlanoktól. Köteles ezt meghaladóan tartózkodni attól, hogy közvetve, vagy közvetlenül a kiskorú gyermekkel kapcsolatba lépjen.

[7] A tényállás megállapítását követően leszögezte, hogy a jelen esetben a kiskorú gyermek azonnali védelme indokolt, az élethelyzet vértlen részese. A jelen eljárás célja a méltóság, a lelki és testi egészséget súlyosan és közvetlenül veszélyeztetet tevékenység esetén a megelőző távoltartás elrendelhetősége vizsgálata.

[8] A jelen eljárásban a prevenció és a gyermek érdekeinek figyelembevételével, tekintettel a Fővárosi Főügyészség Magánjogi osztálya által tett indítványra is, a bíróság megalapozottnak találta a hozzátartozók közötti erőszak esetén alkalmazható megelőző távoltartás feltételeinek megvalósulását.

[9] A végzés ellen a kérelmezett terjesztett elő fellebbezést. Ebben az elsőfokú végzés megváltoztatását, valamint a kérelmező kérelmének elutasítását és a kérelmező perköltség viselésére való kötelezését kérte.

[10] Érvelése szerint a kérelmező a valóságnak nem megfelelő nyilatkozatot tett: a gyermek nem állított olyat, hogy a csípőjét előre-hátra mozgatta, ezzel szexuális aktust imitált, ez csupán a kérelmező előadása. A szakvélemények a jelen eljárás tárgyát képező események megtörténte előtt készültek, ezáltal nem helytálló az elsőfokú bíróság hivatkozása. Álláspontja szerint a hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény (a továbbiakban: Hktv.) prevenciós jelleggel nem ad lehetőséget a távoltartás elrendelésére, emellett a gyermek nem kíván kevesebb időt tölteni vele, nem jelezte ugyanis sehol sem, hogy csökkenteni szeretné a kapcsolattartást.

[11] A kérelmező észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy a bíróság okszerű mérlegeléssel megalapozott döntést hozott. Korábbi állításait összegezve előadta, hogy a gyermek az eljárás tárgyát képező cselekményt elmesélte a pszichológusának, az édesanyjának és a bíróságon is. Az egyik szakvélemény szerint a gyermek konfabulációra nem hajlamos, betanítás vagy anyai ráhatás nem tapasztalható nála.

[12] A másodfokú bíróság végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

[13] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helytálló jogkövetkeztetést vont le

[14] A rendelkezésre álló peradatokból egyértelműen kitűnik, hogy a gyermek a számára zavaró, női méltóságát sértő helyzetek megszüntetése érdekében az elmúlt hetekben közvetett módon, de többektől segítséget kért. Az édesanyjának és a bíróságon is kifejezte, hogy nem komfortosak számára a kérelmezett cselekményei és szeretné, ha ezek megszűnnének. Lényegében ezért fordult az iskolapszichológushoz is, aki szakemberként a gyermek előadását olyan súlyúnak tekintette, hogy gyermekvédelmi jelzéssel élt a tanintézmény a kérelmezett cselekményei okán.

[15] A tényállásból megállapíthatóan a kérelmezett a gyermekhez több alkalommal, ismétlődő jelleggel - feltáratlan motivációból - oly módon közelített, illetve olyan bánásmódot alkalmazott, amelyek alkalmasak voltak a gyermek önrendelkezési jogának és személyes integritásának a sérelmére. Hangsúlyozta, hogy a gyermek által többször is sérelmezett magatartások nem igazolhatók nevelési céllal vagy szeretetteljes szándékkal, különösen akkor nem, ha azok a gyermek szubjektív élménye szerint kellemetlenek és határai átlépését jelentik.

[16] Fentiekből az következik, hogy a hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartás elrendelésének feltételei jelen esetben megvalósultak, ugyanis a kérelmezett cselekményei a kiskorú gyermek női méltóságát, önrendelkezési jogát és egyben lelki egészségét, azon belül is a pszichoszexuális fejlődését, súlyosan és közvetlenül veszélyeztetik.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

[17] A jogerős végzéssel szemben a kérelmezett nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős végzés hatályon kívül helyezését, valamint a kérelmező kérelmének elutasítást, másodlagosan a jogerős végzés jogszabálysértő voltának megállapítását kérte. A jogerős végzés sérti a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279 § (1) bekezdését, a Pp. 346. § (5) bekezdését.

[18] Az eljáró másodfokú bíróság a rendelkezésre álló tényeket, adatokat és bizonyítékokat tévesen mérlegelte, azokból téves jogi következtetéseket levonva állapította meg, hogy fizikailag bántalmazta a gyermeket. Kérelmében részletesen kifejtette, hogy az iratellenesség, valamint az okszerű mérlegelés hiánya hol mutatkozik meg. Kifogásolta továbbá, hogy a bíróság végzése nem tartalmaz indokolást és hogy a bíróság a Hktv. 1§ (1) bekezdés a) pontjában, valamint a 16. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában anyagi jogi jogszabálysértéssel állapította meg a hozzátartozók közötti erőszak megvalósulását és rendelte el megelőző távoltartást.

[19] A kérelmező felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős végzés hatályában fenntartását kérte. Állította, hogy az a kérelmezett által hivatkozott indokok alapján nem jogszabálysértő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A felülvizsgálati kérelem nem alapos. A Kúria elfogadta a jogerős végzés jogkövetkeztetését, a kifejtett, mindenben helytálló indokolást nem ismétli meg.

[21] A kérelmezett felülvizsgálati kérelmében sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok nem vagy nem megfelelően értékelték a rendelkezésre álló tényeket, adatokat és bizonyítékokat.

[22] A felülvizsgálati eljárás a jogerős határozat jogszabálysértő voltára irányuló rendkívüli perorvoslati eljárás [Pp. 406. § (1) bekezdés], amiből következően a nem jogerős (elsőfokú) határozat jogszabálysértő volta nem vizsgálható.

[23] A jogerős határozatnak a bizonyítékok jogszabálysértő mérlegelésére [Pp. 279. § (1) bekezdés] hivatkozó sérelmezése körében a Kúria következetes joggyakorlata szerint a revíziós jogköre korlátozott: a jogerős határozatban megállapított tényálláshoz kötve van, másrészt a rendelkezésre álló bizonyítékok összevetésére, azok értékelésére, vagyis az ún. felülmérlegelésre nincs lehetősége.

[24] A jogerős végzés mérlegelési jogkörbe eső megállapításai kizárólag akkor támadhatóak eredményesen a felülvizsgálati eljárásban, ha az adott ügyben megállapítható a jogerős határozat megalapozatlansága, amiről pedig csak akkor lehet szó, ha a tényállás feltáratlan maradt, vagy a megállapított tényállás iratellenes, illetőleg kirívóan okszerűtlen, a logika szabályaival ellentétes következtetéseket tartalmaz (Kúria Pfv.I.20.477/2024/5.). Abban is egyértelmű a Kúria joggyakorlata, hogy az eljáró bíróság következtetése csak akkor minősülhet nyilvánvalóan okszerűtlennek vagy iratellenesnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott döntéstől eltérő következtetésre lehet jutni (Kúria Pfv.I.21.474/2011/10.; megjelent: BH2013.119.II.).

[25] A kérelmezett a felülvizsgálati kérelmében részletesen levezette, hogy az eljáró bíróságok mely megállapításaival, illetve következtetéseivel nem ért egyet, illetve melyek azok, amelyek álláspontja szerint iratellenes és okszerűtlen mérlegelést eredményeztek.

[26] A hivatkozottak azonban nem alkalmasak arra, hogy a fentebb részletezett okszerűtlen mérlegelés vagy iratellenes megállapítás, ezáltal a kérelmező által felhívott Pp. 279 § (1) bekezdésének és a Pp. 346. § (5) bekezdésének sérelmét megvalósítsák, ezek ugyanis nem szolgáltatnak kellő alapot a jogerős végzésben kifejtettekkel merőben ellentétes jogi mérlegelésre.

[27] Jelen esetben a másodfokú bíróság döntését részletes indokolással látta el, amelyben a rendelkezésre álló bizonyítékok, tények egyenkénti, illetve együttes értékelését is elvégezte, Önmagában az, hogy a kérelmezett szubjektív véleménye szerint a bizonyítékokból más következtetést lehet levonni, a Pp. 279. § (1) bekezdése és a Pp. 346. § (5) bekezdése objektíve megállapítható sérelmét nem alapozza meg

[28] A Kúria a másodfokú bíróság érvelését az alábbiakkal egészíti ki azt.

[29] A Hktv. 1§ (1) bekezdése alapján hozzátartozók közötti erőszaknak minősül a bántalmazó által a bántalmazott sérelmére megvalósított, a méltóságot, az életet, a szexuális önrendelkezéshez való jogot, továbbá a testi és lelki egészséget súlyosan és közvetlenül veszélyeztető tevékenység, valamint a bántalmazó által a bántalmazott sérelmére megvalósított, a méltóságot, az életet, továbbá a testi és lelki egészséget súlyosan és közvetlenül veszélyeztető mulasztás. A Hktv. 16. § (1) bekezdése ezt azzal egészíti ki, hogy egy adott cselekmény akkor von maga után jogkövetkezményt, ha az eset összes körülményeiből, így különösen a bántalmazó és a bántalmazott által előadott tényekből, a magatartásukból és viszonyukból, a hozzátartozók közötti erőszakra utaló jelekből a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésére megalapozottan lehet következtetni.

[30] Az említett jogszabályhelyek az élethelyzetek sokszínűségére tekintettel generális módon határozzák meg a hozzátartozók közötti erőszaknak minősülő magatartást. Az általános definíció a bántalmazás formáját nem redukálják le a fizikai bántalmazásra. Tévesen érvel ezért a kérelmezett azzal, hogy fizikai bántalmazás hiányában a Hktv. nem alkalmazható, a tényállási definícióban [Hktv. 1. § (1) bekezdés] a pszichikai bántalmazás (pl. a másikat megalázó viselkedés), de a verbális abúzus is beleértendő. A hozzátartozói kapcsolat sajátossága a nagyfokú emocionális kötődés, a szeretetteljes viszony. Ez az erős érzelmi alapú kötődés azonban sokkal kiszolgáltatottabbá teszi az érintetteket az egymás sérelmére megvalósított jogsértésekkel szemben, éppen ezért a fizikai cselekmények mellett a testi és lelki egészség sérelme, valamint az emberi méltóság sérelme ugyanolyan rendszerességgel megvalósulhat.

[31] A jelen ügyben a gyermek szavahihetőségével kapcsolatban kétség nem merült fel, azaz a felülvizsgálati eljárásban is abból kellett kiindulni, hogy a bíróság tényállást teljeskörűen feltárta: a kérelmezett a megállapított magatartásokat megvalósította.

[32] A kiskorú gyermek mindenekfelett álló érdeke a harmonikus személyiségfejlődése biztosítása, a szeretetteljes környezetben való kiegyensúlyozott nevelkedése. A gyermek életkorából, és az abból adódó gyenge érdekérvényesítő képességéből kifolyólag a családi kapcsolaton belül egyértelműen a gyengébb fél pozíciójában van, jogait tehát fokozott odafigyeléssel és hangsúllyal kell védeni.

[33] Az adott esetben a gyermek által részletezett kérelmezetti magatartás megalapozottan valószínűsíti a Hktv. 1. §-ban rögzített tényállást. A valószínűsítés körében a – peradatok alapján ítéliképesnek tekinthető - gyermek által konkrétan megélteknek kell jelentőséget tulajdonítani, amit a jelen ügyben a kérelmezett szubjektív megítélése (magatartása nem sérthette a gyermek integritását) nem ír felül. Nem lehet érv az sem, hogy a magatartás megvalósulása valószínűsítésének ellentmond a gyermeknek a kapcsolattartás időtartamát (esetleg) módját megváltoztató kérelme hiánya. A kettő között oksági összefüggés nincs: a Hktv. az azonnali jogvédelem szükségességén alapul, a kapcsolattartás

szabályozása (ezen belül az időtartama és módja) viszont a gyermek alapjoga és a különélő szülő joga és kötelezettsége egybehangolásán alapuló, a bírósági eljárásban meghozott döntés.

[34] A fentiekből következőleg a jogerős végzés nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp.405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 376. § (1) bekezdés szerint tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

[36] A kérelmezett felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre. A Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazásra kerülő Pp. 83. § (5) bekezdése szerint az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő kérelmezett viseli a saját felülvizsgálati költségét és a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni a kérelmező felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. §-ra figyelemmel.

[37] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés r) pontja alapján illetékmentes.

[38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp.405. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[39] A Kúria végzése elleni felülvizsgálat kizárt [Pp. 407. § (1) bekezdés d) pont].

Budapest, 2026. március 3.

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, dr. Osztovits András s.k. előadó bíró, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró